

tigt, at den ærede Minister har givet nogle Oplysninger om Alborg Slot, men de vare kun mundtlige, og jeg tror dog, det er nødvendigt at gaa det nærmere efter og staafe yderligere Oplysninger mellem 2den og 3die Behandling. Det er muligt, at der virkelig er Bygninger af arkæologisk Betydning, det vil Udvalget ikke bestride, men hvis det er Tilfældet, er der heller ingen Banstuelighed ved at faae Sagen ordnet paa en saadan Maade, at Kunstens og Videnskabens Interesser ikke kræntes. — Ja, hermed skal jeg slutte, idet jeg antager, at det er Formandens Mening at faae afstemt dette Afsnit allerede i Dag.

Judenrigsministeren (Singerløv):

Jeg skal indskrænke mig til et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører. Jeg tror ikke, at jeg har fristet den ærede Ordfører ind paa Omtalen af den tidligere Amtmand paa Færøerne. Jeg tror det ikke. Jeg har ganske simpelt sagt, at det var et Billighedskrav og altsaa ganske vist ogsaa antydet, at det var en haard Fremgangsmaade, naar man ikke vil give en Embedsmand det, som man ellers altid giver Embedsmænd, idet man ikke lader dem faae Medjættelse i deres Gage ved Forslyttelse. Jeg har ikke talt om Bedkommendes Embedsforøelse paa Færøerne, og jeg beklager, at den ærede Ordfører har sigtet til den, thi den hender den ærede Ordfører vistnok ikke. Den ærede Ordfører kan fordybe sig i Bygningsagen, hvis han har lyst — den Sag har jeg ikke havt med at gjøre — men deraf følger ikke nogen Berettigelse til at kritisere Mandens Embedsforøelse. Det er ikke falbet mig ind, at der var Tale om Belønning og Straf med Hensyn til denne Embedsmand; det er et Synspunkt, jeg ikke anerkjender for berettiget eller rigtigt at nævne i denne Forbindelse. Jeg mener kun, at det er billigt i dette Tilfælde at bevilge, hvad der ellers i alle lignende Tilfælde bevilges. Med Hensyn til Kontjerne Møller-Holst og Stein er jo Forskjellen i Afsattelsen ikke saa overmaade stor, idet jo begge Thing ere enige, og Ministeren ogsaa enig i, at Bevillingen givtes, medens der kun er Uenighed om, paa hvilken Maade den skal benævnes. Den bindende Aftale, som den ærede Ordfører mente er til Siebe med Hensyn til den tekniske Benæv-

nelse, har jeg ikke opfattet paa samme Maade som han. Naar jeg faar en Bevilling, er det for mig ikke saa afgjørende, om der staaer, at der gives til den og den Mand, eller at den gives til Ministeren. Jeg lægger ikke afgjørende Bægt derpaa. Naar jeg sagde for, at jeg kan ikke med Kraft modstaae mig, at Kontoen benævnes, som Udvalget ønsker, er det, fordi jeg selv tidligere har været med til endog at foreslaa det en Gang, og jeg gaar ikke fra, hvad jeg har foreslaaet; men jeg henleder Opmærksomheden paa, at den valgte Benævnelse er generende for Administrationen. Jeg kan bedre bruge Kontoen naar jeg har den, eller naar den er givet til N. N., det tror jeg, at der er god Mening i. — Med Hensyn til Rejseunderstøttelse til Husmænd kan jeg godt forstaa, at Mange mene, at 6000 Kr. er tilstrækkeligt. Jeg er ikke sikker paa, at der er god Anvendelse for den foreslaaede Bevilling. Hvad angaar, at den kan blive bindende for Fremtiden, maa jeg hævde, at den kun er givet for et Aar og kun er bindende for et Aar. Om den kan blive fuldt anvendt i dette Aar, kan hverken den ærede Ordfører eller jeg have nogen Mening om; thi Tanken med Bevillingen er vel, at der kun skal gives Rejseunderstøttelse, naar der er Grund til at give Bedkommende den, hvad jeg i Dieblisset ikke kan have nogen Mening om. Jeg maa derfor ønske at undersøge, hvorledes der hidtil har været forholdt, og i det Hele hvilken Fremgangsmaade der skal følges ved Bevillingens Anvendelse — det haaber jeg at kunne overkomme — og først da kan jeg have nogen Mening om, hvor meget der i Fremtiden bør anvendes, og hvorledes man skal anvende, hvad man har til Raa-dighed.

Ordføreren (Holstein-Vedborg):

At Bevillingen kun gives for et Aar, følger af sig selv; det gælder jo alle Finantslovens Bevillinger. Det glæder mig, at den ærede Minister erkjender, at den kun gælder til 1ste April, i Henhold til Pragis Kunde han maaste mene, at den gjaldt noget længere; men jeg tvivler ikke om, at den ærede Minister, naar det ellers viser sig, at der gjøres nogen Fejtte med denne Bevilling, vil erkjende med mig, at det ikke er saa let at bryde af, naar man først er begyndt paa